

Spjutbäckens vandringsled

Vi var 18 personer som en lugn och fin vårkväll samlades vid Haga koloniområde för att tillsammans gå Spjutbäckens vandringsled. Utrustade med stadiga skor, kikare och fika började vi gå den ca 3 km långa leden.

Leden följer Spjutbäckens dalgång norrut och vänder uppe vid golfbanan efter att en bro passerats. Området präglas av en tämligen riklig förekomst av grova gamla granar men också äldre lövträd och tall. I början av vandringen stannade vi till vid en plats omgiven av höga granar ett stycke från stigen, där Sällskapet för Naturskydd en gång bildades. Christina Brunsell berättade om platsens historia och hur det kom sig att Sällskapet bildades just där. Platsen är utmärkt med en skylt med en bild av den första styrelsen stående på samma ställe men 76 år tidigare.

Utefter en del branta sluttningar såg vi vitsippor i mängder och nere vid vattnet blommade här och var kabbeleka. Det gick att se tydliga spår efter bäverns verksamhet i området och vid strandbrinken sågs utgrävda gångar. Sven-Erik Palm berättade bl.a. om hur bävern transporterar sitt byggnadsmaterial och hur noga och outtröttlig den är i sitt arbete.

Skogen och vattnet längs Spjutbäcken där leden sträcker ut sig är biotopskyddad och sköts av Skogsstyrelsen. Rastbord har ställts ut på några vackra platser där vi stannade till för fika. Ett par ringduvor flög hastigt över oss och runtomkring kunde vi i den stilla kvällen tydligt höra bl.a. taltrast, rödvingetrast och gärdsmyg.

Efter drygt två timmar hade vi gått runt leden nöjda med kvällen.

Christina Brunsell visar en områdeskarta, Varnan i bakgrunden

Vitsippor

Kabbeleka

Rast och fika

Bofink

På led hemåt